

Bid voor de ziel van zaliger
Henricus Gerardus Langeveld

echtgenoot van
 Sophia Cornelia Zandbergen.

Geboren te Voorhout 24 Januari 1883
 en na voorzien te zijn van de H.H.
 Sacramenten der Stervenden aldaar,
 na een smartelijk lijden, overleden 21
 Juli 1947 en begraven de 25e d.a.v.
 op het R.K. Kerkhof.

Deze man was onberispelijk en recht-
 schapen; hij vreesde God en schuwde
 het kwaad. Job. 1:1.

Hij at zijn brood niet in ledigheid, maar
 werkte zolang het dag was; voor zijn
 groot gezin was hij in alles een voor-
 beeld. Nu rust hij van zijn arbeid en zijn
 werken volgen hem. God zelf is zijn
 overgroot loon.

Dierbare echtgenote en kinderen, een-
 maal zullen we elkander wederzien; in-
 tussen bid ik voor U en gij moogt ook
 mij niet vergeten. Geliefde kinderen,
 houdt uw Moeder in ere al haar dagen
 en bemint elkander broederlijk.

Heer, geef hem de eeuwige rust en
 het eeuwig licht verlichte hem, moge
 hij rusten in vrede.

Gedenk in uw gebeden, H.H. Missen en goede werken
 onze goede Moeder

Sophia Cornelia Zandbergen

weduwe van Hendricus Gerardus Langeveld
 Lid van de Derde Orde van St. Franciscus

24 April 1880 te Rijsburg geboren, ging zij over
 tot een beter leven op 26 Februari 1954. Haar li-
 chamelijk overschot wacht de Dag van Jezus af op
 het R.K. Kerkhof te Voorhout.

„Moge de goede God geven, dat ik beter word, dan
 blijven we weer samen”. Is het verwonderlijk, dat
 zij, die reeds vroeg haar aardse Moeder miste, graag
 met haar kinderen samen bleef?

Samen met haar hemelse Moeder Maria heeft zij
 daarom ook heel haar leven gewerkt en gezorgd.
 Tenslotte richtte zij evenals Maria haar ogen nog
 eenmaal op haar Jezus aan het kruis en haar hart
 bestierf het van liefde voor deze Jezus.

Mijne kinderen, vreemd, dat juist de moederloze
 Maria's Moederschap ervaart. Het meest van al,
 wie in zijn hart, zijn Moeders beeltenis bewaart.
 Je Vader zou zeggen: blijft eensgezind onder elkan-
 der. En aanvaardt uit Gods hand elke dood, welke
 Hem behagen mag, met al zijn angsten, pijnen en
 en smarten. Samen met Moeder Maria zien we elkaar
 dan weer terug in de hemel.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

Moeder Maria, bewaar ons allen.

Huis in de Herestraat Voorhout waar Sophie haar laatste dagen heeft doorgebracht

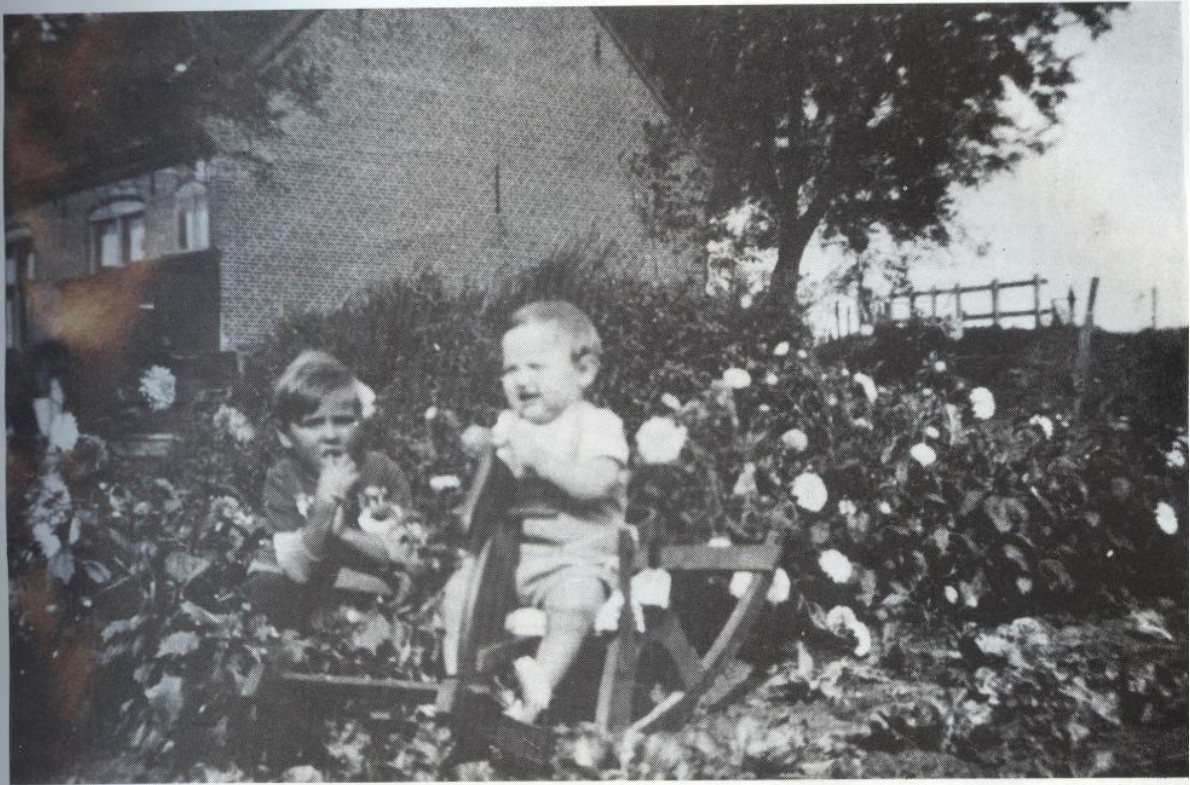
Links onder Opa en Oma

Boerenbruiloft – "Jantje" Langeveld, de ambtenaar, huwde met de zus van meester Kettenis, Mina genaamd. Jan had een door t.b.c. vergroeide rug. Dit komt tegenwoordig eigenlijk niet meer voor. Voor t.b.c., een longziekte meestal, waren geen medicijnen. Veel in de buitenlucht en goed eten. Er was ook in Voorhout een vereniging, welke speciaal hulp gaf bij deze ziekten. Er waren zelfs uitneembare houten prieeltjes, welke in de tuin konden worden opgesteld en waar de patiënt dan dag en nacht verbleef. De vereniging bestaat nog "Herwonnen Levenskracht".

Van links naar rechts: De eerste drie zullen wel door de familie herkend worden, dan mevrouw Bots en dokter Bots (H. A. G. de "oude" dokter), B. Wervelt, Griet van der Hulst, (Grote) Piet van der Hulst.

Onder: Mevr. Langeveld-Zandbergen, Hein Langeveld, de vrouw van Gerrit Langeveld Pietje Romijn, Jantje Langeveld, Mina Kettenis, "Ouwe" Gerrit Langeveld, Leen Langeveld (Dikke Leen), "Meester" Kettenis".

Noordwijkerhoekbrug ± 1930. – Hier hebben gewoond de families Dorus en Willem Langeveld, Jan van Kempen. Henk Warmenhoven en Maarten de Jong woonden er maar kort. We zien Mien en Jan Langeveld. Deze woningen zijn in de oorlog door een Voorhoutse aannemer, in opdracht van de Duitsers, afgebroken. (Hiervoor kwam een bunker-komplex met tankgracht in de plaats.)

Vader Willem Langeveld wordt door zijn zonen en dochters en ook schoonzoon geholpen met "mests trooien". Willem, die al ziekelijk is, (rechts) brengt een horreltie en een hiertie

De zijkant van de boerderij, door de Langevelden "De Weuning" genoemd. De bomen zijn nog kaal, het is koud en de koeien, welke al naar buiten moesten, hebben een dek op. Vaag is achter het hek „ouwe" Gerrit te zien en ook de contouren van het oude seminarie (BNS).

De laatste Langevelden op "De Weuning": Gijs en Kees en Simon en hun moeder.

"De Langevelden"

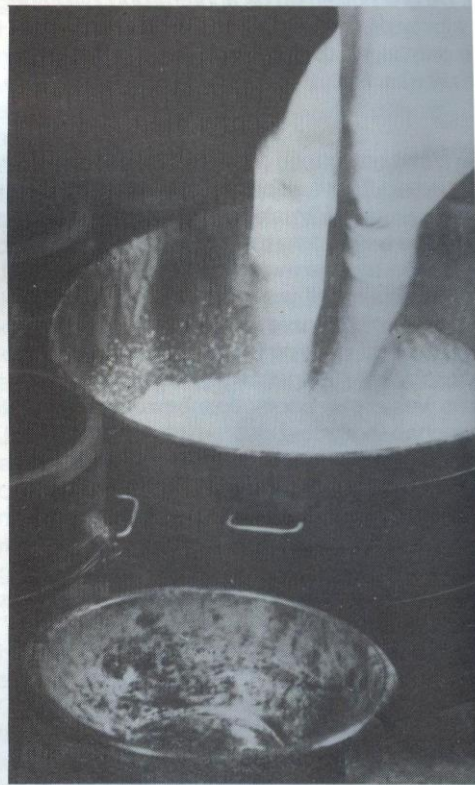
Velen herinneren zich nog „ouwe" Gerrit Langeveld. Zijn boerderij was via het laantje aan de Rijnsburgerweg bereikbaar. Nog veel vroeger ook via de Noordwijkervaart. Dit laantje heette Grietjeslaantje (naar Grietje Angevaare, welk daar woonde met Dirk v. d. Noulant)

Voordat Gerrit op de boerderij kwam, woonde daar boer Schuurman. Gerrit trouwde met een dochter van Schuurman en nam het boerenbedrijf over. Dit huwelijk had vijf kinnderen toen deze vrouw stierf. Met vijf "voorkinderen" trouwde Gerrit in 1890 met Petronella Romijn. Dit huwelijk werd gezegend met veertien kinderen. Velen herinneren zich Gerrit als hij met zijn rijtuig naar de kerk ging.

Petronella Langeveld-Romijn in de deftige kleding, welke in de boerenstand gewoon was. Men sprak ook wel van "Boerenadel". De gouden versierselen waren erfstukken en gingen generaties lang van moeder naar kind.

Moeder Langeveld-Dieben. Deze was getrouwd met Willem. We zien haar hier voor de ingang van de t. eestuin achter de Bonte Koe. Deze klederdracht en kinderwagen was toen alleen bij de goeode stand mogelijk.

Ome Cees Langeveld, van "de Weuning", "be bij het kaasmaken. Zo ging dit tot 1930 met voeten . . . „Dat is juist pittige kaas" zei zijn "Wullem" . . .

